

Valmieras performance 2016

Anna Paula Gruzdiņa

Fragmenti no Karela Čapeka grāmatas "Bajky a podpovídky"

(Nodaļu numuri un gadi norādīti pēc katras tabulas.)

<i>Dřívko na vodě</i>	<i>Skaliņš ūdenī</i>
Mně bude takový pstruh povídat, jak se má plovat! Takový nedouk! Vždyť on plove proti proudu!	Un šitāda forele man mācīs peldēt! Atradosies peldēšanas instruktore! Bet pati peld pret straumi.
<i>Jepice</i>	<i>Viendienīte</i>
Stoletá želva! Jak může být někdo tak strašně zaostalý!	Simtgadīgs bruņurupcis! Vai kāds var būt vēl vairāk aizsēdējies!
<i>Ponrava</i>	<i>Balteņa kūniņa</i>
Zima? To jsem už dávno překonala!	Ziema? To es jau sen esmu pieveikusi!
<i>Myš</i>	<i>Pele</i>
Hm, ptáci. Takový přežitek! Nechápu, jak může být někdo ptákem.	Ak, putni, šitāda relikvija! Kā kāds var būt putns, nesaprotu.
<i>Vrabec</i>	<i>Zvirbulis</i>
Že má skřivan pravdu? Vyloučeno. Pravda je jen jedna, a to vrabčí.	Vai tad cīrulim var būt taisnība. –Izslēgts. Taisnība ir tikai viena. Un tas ir zvirbulis.
<i>Hlemýžď</i>	<i>Gliemezis</i>
Na příklad přímka je nesprávná, jelikož to není spirála.	Piemēram, taisnei nav taisnības, jo tā nav spirāle.
<i>Figurka na chladiči</i>	<i>Mersedes emblēma uz motora pārsega</i>
To já řídím vůz. Já vedu.	Tā esmu es, kas ved taisni. Es vadu.
<i>Opuka</i>	<i>Smilšakmens</i>
My opuka neuznáváme žádný křemen.	Mums, smilšakmeņiem, nekāds kvarcs nav atzīstams.
<i>Kopřiva</i>	<i>Nātre</i>
Že je ta zahrada zpustlá? Ani bych neřekla.	Dārzs ir aizlaists? Es tā vis neteiktu.
<i>Moucha</i>	<i>Muša</i>
Vidíte ty mušince na rámu obrazu? To je mé dílo, pane. Také já jsem malíř.	Paskat, melnie punktiņi uz gleznas rāmja. Tas mans darbs, cienītais. Arī es esmu māksliniece.
<i>Kapr</i>	<i>Karpa</i>
Žádný živý tvor nemůže žít ve vzduchu. Pápěrka ve vetru Z cesty, teď letíme my!	Dzīvai radībai neklātos dzīvot gaisā. Dodiet ceļu, liekie nieki, nu lidosim mēs!

Housenka kompetentní Botanika? To je můj obor.	<i>Lietpratējs kāpurs</i> Botānika? Tā ir mana specialitāte.
<i>Oblásek</i> Dopracoval jsem se vnitřně až k tomu, být obláskem.	<i>Olis</i> Esmu izstrādājis sevi pat līdz tam, kā būt par oli.
<i>Osel</i> Fuj! Taková vážná doba, a třešeň se nestydí kvést!	<i>Ēzelis</i> Cik nepatīkami. Tik nozīmīgs brīdis un saldķirsis neprotas ziedēt!
Jeden v mraveništi Už to mám. Požadavek dvacátého století je kolektivnost.	Viena no skudrupūžņa Divdesmitais gadsimts pieprasa kolektīvismu. Tas nu tā kā būtu darīts.
Blecha v psím kožiše Ale prohnali jsme toho sousedova Vořecha, co?	Blusa suņa kažokā Bet tam kaimiņu Duksim gan nācās pamatīgi pasvīst, vai ne?
Ploštice Abyste věděli, já páchnu jménem všech ploštic.	Blakts Jūs taču ievērojāt, ka es smirdēju visu blakšu vārdā?
Suchý list Příkaz doby? To známe: ševelit ve větru.	Sausa lapa Dabas likums? Čabēt vējā.
Dým Vy všichni jste otroci hmoty. Jen já jsem volný. Já a oblaka.	Dūmi Jūs visi esat atkarīgi/karājaties no lietām. Vien mēs brīvi. Mēs un mākonis.
Prádlo na provaze Já jsem prapor a vlaju! Za mnou! Do boje!	Veļa uz auklas Esmu karogs, kas plīv. Aiz manis! Rindā stā-ties! Kau-jā!
Trus Jsem nerost? Jsem živočich? Jaký životní problém!	Mēsli Būt man minerāliem? Vai būt dzīvam organismam? Kāda dzīvelīga problēma!
Ušchlé bláto Jen tvrdý kámen obстоjí. Já jsem totiž kámen.	Sadrupuši dubļi Vien ciets akmens ir paliekošs. Proti, akmens esmu es.
Tlení Také já jdu s dobou.	Trunēšana Arī es laikam eju līdzī.

<p><i>Nepřítel</i></p> <p>(Kočka.) Můj největší nepřítel je pes. (Pes.) Můj také.</p>	<p><i>Pretinieki</i></p> <p>(Kaķis) Mans sīvākais ienaidnieks ir suns. (Suns) Mans tāpat.</p>
<p><i>Morálka šelem</i></p> <p>Jsou jen dva druhy tvorů: nepřátelé a konkurenti.</p>	<p><i>Plēsoņu mācība</i></p> <p>Ir vien divu veidu radības: ienaidnieki un sāncenši.</p>
<p><i>Lví škola</i></p> <p>Když se jdeš nažrat, říká se tomu právo silnějšího nebo otázka lví cti.</p>	<p><i>Lauvu skola</i></p> <p>Kad ej notiesāt medījumu, vai sev atgādini, ka uzvar stiprākais, vai arī ka aizstāvi lauvu godu?</p>
<p>Mravenec</p> <p>Já neválčím. To válčí mraveniště.</p>	<p>Skudra</p> <p>Es nekaraju. Karo skudrupūznis.</p>
<p>Zmije</p> <p>Já? Já chci mít jenom svůj pokoj.</p>	<p>Odze</p> <p>Es? Es gribu tikai savu mieru.</p>
<p>Babočka</p> <p>Ta drzost! Co si takový pouhý bělásek dovoluje!</p>	<p>Raibs taurenis</p> <p>Tā ir nekaunība! Ko gan tāds viens baltenis tik neatļaujas!</p>
<p>Rorýs</p> <p>Ty smradlavé, mizerné, méněcenné vlašťovky!</p>	<p><i>Svīre</i></p> <p>Tā bezdievīgā, bezgode bezdelīga!</p>
<p>Vůl</p> <p>Tak si říkám, k čemu jsou vlastně na světě jeleni.</p>	<p><i>Vērsis</i></p> <p>Tā arī teikšu: kam gan, atklāti sakot, pasaulē ir aļņi.</p>
<p>Tyčky v plotě</p> <p>Hele, ty hloupé stromy: samé větve a žádný pořádek.</p>	<p><i>Sētas kārts</i></p> <p>Ak, tu muļķa koks: paša zari, bet kārtības nekādas.</p>
<p>Kůl v plotě</p> <p>Ticho, tyčky! Plot jsem já.</p>	<p><i>Sētas miets</i></p> <p>Klusat, kārtis! Sēta esmu es.</p>
<p>Střep v záhoně</p> <p>Já, já mám být pohromadě s tou špinavou hlínou? Holenku, na to jsem příliš dobrý.</p>	<p><i>Šķemba puķudobē</i></p> <p>Un es, es esmu tas, kam jābūt blakus tiem neņrajiem māliem?</p>
<p>Patník</p> <p>Slunce? Takový flákač! Pořád musí rejdit... Žádné pevné stanovisko.</p>	<p><i>Akmensstabs</i></p> <p>Saule? Pēdējā dienaszaglie! Vienādiņ pa gaisu vien, pa gaisu vien..Neviena stabila uzskata.</p>
	<p><i>Ķieģelis</i></p> <p>Es visprecīzāk zinu teikt,, kā visam jāizskatās. Taisnā leņķī.</p>

/1933/